

Съдията от Върховния съд на Босна Саша Вукович не може да понесе гледката на оставащата в ресторанта неизядена храна. Това е един от многото белези от войната, в която загинаха 11 000 негови съграждани от Сараево. Той е първият сърбин, който успява да избяга от продължилата 1400 дни обсада на Сараево - повече от обсадата на Ленинград!

"Бях водач на комунистическата организация в гимназията по време на режима на Тито разказва Саша Вукович.

Но бях депресиран, защото баща ми беше богат, беше директор на футболния клуб в Сараево. Имах всичко пари, успех, кариера, но се чувствах празен и търсех по-дълбоко щастие. Тогава се опитах да бъда православен. Отидох в най-голямата църква в Белград и взех причастие, но бях разочарован. Свещеникът не ми даде нужните отговори, за да получа мир."

По съвет на братовчеди семейството му започнало да посещава адвентната църква. През 1991 г. избухнала войната. Ситуацията била кризисна, Саша загубил работата си и започнал да помага на АДРА.

"Заплатата ми беше 2 лева на месец. Роднини-

те ни бяха в Белград, а Сараево стана мюсюлмански град.

От богатството ни остана само къщата. Германските служители от АДРА ме скриха между кашоните в камион и аз избягах в Хърватска. До това гена виждах две неща германците и хърватите, защото по време на Втората световна война хвърлили баща ми и дядо ми в затвора. Ако баща ми не бил избягал, щял да бъде убит от хърватите. Като простих, получих голям подарък германците ми помогнаха да избягам,

чивина към християните. Трябва да им разказвам своята история."

Саша Вукович зами-

КОГАТО СИ ВЕРЕН

Хърватска ме приюти и имам мир, а по-късно се ожених за прекрасна жена на хърватка.

Трябва да простим безусловно... Познавам прекрасни хора, които са мюсюлмани, но таят гор-

нал, за да получи магистърска степен по право в Амстердам. Там се кръстил през 1994 г. в адвентната църква. Почувствах, че Бог иска от него да се занимава с религиозната свобода. В това

време загинало цялото семейство на майка му и тя изпаднала в дълбока депресия. Върнал се в Сараево.

"Шест месеца след кръщението си отидох в затвора, защото не исках

да се сражавам. Там кризата беше ужасна един месец нямаше храна. Молих се и казах на Исус: "Знам, че си Господ на всичко и че всички апостоли са преживявали такава криза. Аз съм син на директор и онова, което съм имал, не ми трябва. Искам да Ти служа, но вече не мога да издържам." На другия ден ме посети жена от църквата и в пакета с храна беше скрила стиха от Римляни 8:26, според който не знаем да се молим както трябва, но самият Дух ходайтства в нашите неизговорими стенания. Така Бог ми показа, че е с мен и ме успокои. Вече знам, че като сме верни в кризите, изхождат винаги идва.

Сега работя като съдия във Върховния съд и съм единственият там, който напускам заседания в петък вечер, за да отида в своята църква. И

всички съдии във Върховния съд знаят кога започва съботата и си гледат часовника. Даже ми казват: "О, ти си тръгваш, а ние трябва да останем на работа! Разрешихме ти да не работиш в събота, а ти искаш и в петък вечер!"

В Босна има три големи религиозни групи - католици, православни и мюсюлмани, а адвентистите са 500 души сред 5-милионно население. Адвентната църква не е призната от държавата, въпреки че е там от 70 години. Регистрирана е само АДРА, която прави чудеса по време на войната.

"Всеки казваше, че АДРА е божествена организация, въпреки че всяка църква има хуманитарна организация. Но всички познаваха АДРА, защото ние не питаме за името и произхода на човека, когато му даваме храна." ХМ

НАЙ-СВЯТАТА НАЦИЯ?

Наскоро завършило социологическо проучване разкрива, че над 21% от американците се смятат за святи. Изследването, проведено от социологическата агенция Barna Research Group, също така показва, че над 73% от анкетирания вярват, че човек може да стане свят, без значение какво е неговото минало, а половината от участвалите в анкетата заявяват, че познават някого, когото могат да нарекат свят.

В изследването също така се иска от участниците да дефинират "свят". Най-голямата група от анкетирания - 21%, заявяват, че не могат да дефинират понятието. Най-голямата група пък, която има представа от него, заявява, че свят означава "да бъдеш Христов подобен" - 19%, а 18% от отговорилите твърдят, че това означава "да превърнеш вярата в приоритет номер едно на своя живот".

Шефът на социологическата агенция, провеждаща изследването, ученият християнин Джордж Барна, казва, че "резултатите обрисуват една голяма част от християнската общност, която редовно посещава църквата си, но не разбира концепцията или значимостта на освещението... Предизвикателството пред християнските проповедници е да подбудят неподправен глад към святостта сред масите, които твърдят, че обичат Бога, но са напълно невежи относно библейските учения за освещението."

Religion News Service

ТЪРСЕНЕТО НА ИЗВЪНЗЕМЕН РАЗУМ

Продължава от стр.4

на: <http://seti.uws.edu.au/mwin/what.htm>

2. F. Drake, *Contemporary Radio Searches for Extraterrestrial Intelligence*, www.seti-inst.edu/science/contemporary-radio.html
3. Изразът "специфична сложност" е въведен от Уилям Дембски в книгата *The Design Inference*, 1998

Юраяс Такатомима докторска степен по физика от Университета в Сао Паоло и преподава наука в Centro Universitario Adventista в Сао Паоло, Бразилия.

1. Информация за института SETI може да намерите на www.seti-inst.edu/ Welcome, какво е SETI

ИЗЛЕЗЕ СТИХОСБИРКА НА МИТКО ДИМИТРОВ

На 26 октомври 2005 г., в народното читалище на Благоевград, пред аудиторията на писатели, поети, журналисти, членове на адвентната общност и други беше представена стихосбирката на един от проповедниците към нашата църква - Митко Димитров, озаглавена "Сиринус". Макар и с известно закъснение, представяме ви със съкращения "Животът на думите" - въведителната литературно-критическа студия към книгата.

"Рядко творец се налага с такава ударна сила в литературата, както прави това Митко Димитров - поз-

нат на ерудираната читателска публика преди всичко

с теологическите си книги "Основата на християнството", "Нуждата на душата" и "Азбука на здравето". Може би заради това и в стихосбирката му "Сиринус" изкушеният възприемател не може да влезе без ключа за разгадаване вътрешния сми-

съл на Словото, което твори Доброто и Истината. Тук

има думи, водещи отвъд видимия свят - към инобитийното съществуване на Вселената, в която дори тишината диша, за да докосне всички сетива на мислещия човек. И ако понякога се спъва, стъписана от неочакваните метафори, душата, подготвена да декодира тайнописа на посланията - то е, защото конфигурациите на думите винаги са неотделими от

задочния диалог с

Времето, променящо човека и непероменимо в контекста на вековете, белязани от движението към неопития.

Трицикълът съдържат по 74 творби. Още в началото първият цикъл насочва към търсенето на пътя. Но посоката на пътуването е към любовта, заради която страда

Срещнах те, когато чакаше луната. Целунах те с далечен трепет на звезда...

Усетих арфа с песенни коси - императрица

го разлистен трон на славеи от корони...

Сънят ти се разсипа като прах на есенни сърца...

Не съм крадец - предложих ти елени от слънца...

Спи, Дете, гумите са топло одеяло.

Спи, Дете, хляб за мен е твоят

сън. Спи, Дете, от малък аз съм буген...

Буген

ви и провокативни.

Темите в стихосбирката на Митко Димитров са библейско-философски, интелектуално-нравствени, етико-естетически. Неслучайно заглавията, изнесени в следпозиция, кореспондират помежду си и осъщес-

ние е нов кръстопът. А финалът на цикъла афишира темата за намерената идентичност. В пространството между тези откровения диша тленният човек, търсещ безсмъртие чрез Словото, което ще го надживее. Люшкан между "Въпрос" и "Бръчки", лирическият изповедник в "Андромеда" стои по средата на моста - между знанието и познанието, еднакво далече от незнанието и себепознанието, които няма никога да се докоснат."

Красимира Кацарска

Ти ли похлопа на моята рана с броня на костен?

Ти ли изнесе моята пепел на присмех?

Ти ли пренесе китните сънища в чужди градини?

Макар и бедняк, благославям всяка ръждива ръка.

Благослов